

PETROVICKÝ ZPRAVODAJ

12/2015

Vážení spoluobčané

v tomto letošním posledním čísle *Petrovického zpravodaje* bych rád shrnul práci zastupitelstva za uplynulý rok. Největšími akcemi byla oprava místních komunikací a také oprava sociálního zařízení na turistické základně. Velmi pozitivní ohlasy jsou na vydávání *zpravodaje*. Tímto bych chtěl poděkovat všem, kteří se na jeho vydávání podílejí. Dále bych chtěl poděkovat všem lidem, kteří organizovali akce konané v naší obci.

V těchto chvílích bych Vám všem chtěl popřát hezké prožití svátků vánočních a hlavně hodně zdraví do nového roku.

Drahomír Havlík, starosta obce

SLOVO REDAKCE

Milí čtenáři,

dostáváte do rukou poslední číslo *Petrovického zpravodaje* v roce 2015. Číslo trošku jiné, protože je sváteční, vánoční. Kromě tradičního obsahu jednotlivých rubrik Vám tentokrát chceme přinést něco navíc, co Vás může potěšit v období s nejdelšími nocemi a zahnat chmury z nedostatku slunečního světla či z pocitu, že nestíháte uklidit a upéct všech 20 druhů cukroví.

Obzvláště v těchto dnech bychom si měli uvědomit, že nejdůležitějším poselstvím jsou slova, která zpívali před více jak 2000 lety andělé nad Betlémem, a která dodnes zaznívají ve vánočních koledách: „Pokoj lidem dobré vůle“. Pokoj, který je vnitřním stavem duše a srdce člověka. A tento pokoj Vám všem ze srdce přejí všichni, kteří se podílejí na tvorbě *Petrovického zpravodaje*.

Magda Bábková, Dana Procházková, Květoslav Schmidt, Michaela Kouřilová, Nikol Nodžáková

ZPRÁVY Z OBCE

DNE 26. 11. 2015 SE KONALO

14. VEŘEJNÉ ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE HRANIČNÉ PETROVICE

Přítomno bylo 7 členů zastupitelstva a dále 1 občan a dva pozvaní hosté. Celý zápis ze zasedání je k nahlédnutí na OÚ, byl vyvěšen na úřední desce OÚ a trvale jej najdete na internetových stránkách obce.

Výběr z jednání:

- Zasedání zastupitelstva se zúčastnili pánové Mgr. Pavel Roubínek a David Berka, kteří zpracovávají strategický dokument „Program rozvoje obce“. Předložili jako vzor obdobné dokumenty, které zpracovali pro jiné obce a vysvětlili princip a pracovní postup vytvoření dokumentu, zejména jeho aktuální části – dotazníkového šetření mezi občany.
- Byla schválena vzorová smlouva na prodej stavebních pozemků zpracovaná advokátní kanceláří.
- ZO schválilo rozpočtovou změnu v souvislosti s rozšířením veřejného osvětlení.

-dp-

V ÚTERÝ 22. 12. 2015 V 18.00 HODIN SE BUDE KONAT

15. VEŘEJNÉ ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE HRANIČNÉ PETROVICE

Program zasedání:

1. Zahájení	7. Nákup tiskárny
2. Určení zapisovatele a ověřovatelů	8. Změna odměňování
3. Schválení programu jednání	9. Prodej pozemku – změna
4. Kontrola plnění usnesení, výkon st. správy	10. Diskuze, různé
5. Rozpočtová změna	11. Závěr
6. Rozpočtové provizorium	

16. VEŘEJNÉ ZASEDÁNÍ ZO – 28. 1. 2016

Program naleznete ve zpravodaji 1/2016.

CO SE DĚLO A DÍT BUDE...

ROZSVÍCENÍ OBECNÍHO VÁNOČNÍHO STROMU

V sobotu 28. 11. bylo kolem ještě „obyčejné“ jedličky, která najednou vyrostla na louce naproti obecnímu úřadu, rušno od rána. Dospělí i děti přicházeli, aby pomohli ozdobit vánoční stromeček, a tak během několika hodin byla na stromečku světýlka, baňky i zlaté a stříbrné šišky a proutěné ozdoby místní výroby. U stromečku se objevila schránka na dopisy pro Ježíška a na louce se připravilo vše na večerní rozsvícení stromečku. Živo bylo i v kulturním domě, kde se na sále chystalo vše pro večerní zábavu.

Za soumraku se u stromečku začali houfovat lidé a stoly se zaplnily dobrotami z mnoha kuchyní naší vesnice. Také to zvonělo od grilu a vánočního punče. Večer byl krásný,

krásně zimní i se sněhovým popraškem a bylo vidět (nebo ve tmě spíš slyšet), že stále se rozrůstající skupinu lidí nehřeje jen dobré jídlo a pití, ale i dobrá nálada. Pak se najednou rozzářil stromeček i prskavky v rukou dětí, které zazpívaly několik vánočních písniček, a to hned ve dvou jazycích – v češtině a v angličtině. Jako krásné překvapení se pak nad stromečkem rozzářil pestrobarevný ohňostroj. Většina lidí se po nějaké době přesunula do kulturního domu, kde pokračovala zábava do pozdních nočních hodin.

Pořadatelé ze srdce děkují všem, kteří pomohli rozsvícení stromečku zrealizovat, ať už to bylo stavění stromu, zdobení, vyrábění ozdob, zajištění zázemí, vaření, pečení, grilování, punčování, ohňostrojení, zpívání, hraní i druhý den uklízení. Ať Vám všem udělá stromeček radost vždy, když půjdete kolem.

-mbh-

MIKULÁŠSKÁ SOBOTA

V sobotu 12. 12. 2015 jsme se ve 14 hodin sešli v kulturním domě. Děti si mohly, jako každoročně, vyrobit dárečky pro potěšení. Letos jsme dělali sněhuláka z ponožek, zdobili jsme borovicové šišky, kapra jsme ozdobili pomocí lepidla a těstovin a pomocí vykrajovátků a hřebíčků jsme si zkusili vytvořit ozdobný pomeranč. Nechybělo ani tradiční zdobení perníčků. Děti stihly i namalovat nebo vymalovat obrázek či baňku. Poté začala čertovská show... Děti se bavily, hrály soutěže a dělaly „zrcadlo“ malým

andělským tanečnicím, tancovaly – na parketě bylo pořád plno. Navštívil nás i kouzelník Ťululum a Mickey Mouse a nakonec přišel Mikuláš, který dětem donesl balíčky.

Text: Ludmila Kalhousová, foto: Lenka Palúchová, -mbh-

BETLÉMSKÉ SVĚTLO – 24. PROSINCE 2015

Betlémské světlo je plamínek zažehnutý v místě narození Ježíše Krista a nazvaný Světlo přátelství. Vždy o vánocích putuje ve speciálním bezpečnostním obalu letecky z Izraele do Lince, odkud se předává do 25 zemí světa a také institucím, například Evropskému parlamentu nebo OSN. Do Česka přiváží Betlémské světlo junáci a skauti a dále jej rozváží vlaky po naší vlasti.

U nás budeme již tradičně toto světlo roznášet do vašich domovů na Štědrý den dopoledne a děti, které by chtěly se světýlkem chodit, ať přijdou v 10:00 hodin k obecnímu stromečku. Snad i do Vašeho domova přinese plamínek z Betléma klid a pokoj vánočních svátků.

-dp-

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA – 9. LEDNA 2016

Tříkrálová sbírka je akce organizovaná Českou katolickou charitou a v ní sdruženými místními charitami. Navazuje na tradici koledování na Tři krále. Poprvé tato sbírka proběhla na území olomoucké arcidiecéze v roce 2000 a další rok se rozšířila po celé republice.

Svátek Zjevení Páně, lidově zvaný svátek tří králů, je svým obsahem téměř totožný se svátkem Narození Páně. V obou jde o to, že se Bůh zjevuje jako člověk, dokonce jako právě narozené dítě a od této události se počítá náš letopočet. K narozenému dítěti Ježíši nejprve přiběhnou prostí pastýři a o něco málo později dorazí i králové – mudrci. Jsou to cizinci a jinověrci, mužové vědy, moderně řečeno intelektuálové, kteří se přišli poklonit dlouho očekávanému Králi a uznat tím Jeho vládu. V tento den znamenáme dveře svých domů a domovů trojím křížkem, písmeny K, M, B a letopočtem. Tyto tři litery nejsou začáteční písmena jmen králů: Kašpar, Melichar, Balthasar, jak se často traduje. Je to sice starobylý, ale pozdní výmysl. Pravý původ písmen je zkratkou řeckého *Kyrios* (Pán či Kristus), latinského *Mansionem* (obydli) a *Benedicet* (ať žehná) a tudíž nápis K+M+B+ znamená „Pán žehnej tomuto domu“. S tímto posláním budou koledníci chodit i na začátku roku 2016, a sice 9. ledna, budou vybírat na potřeby charity Šternberk, a pokud si budete přát, rádi dveře Vašeho domova tímto požehnáním označí.

-dp-

KALENDÁRIUM - KULTURNÍ, SPORTOVNÍ A SPOLEČENSKÉ AKCE V OKOLÍ

25.12. 17:00	Vánoční koncert v kostele sv. Martina	Domašov u Šternberka
31.12. 22:00	Silvestr na náměstí	Šternberk
1.1.	Novoroční výšlap na Slunečnou	Moravský Beroun
15.1. 	Most špičků	Kino Moravský Beroun
19.1.	Everest	Kino Moravský Beroun
22.1.	Padesátka	Kino Moravský Beroun
24.1.	Sněhová královna 2	Kino Moravský Beroun
29.1.	Star Wars: Síla se probouzí	Kino Moravský Beroun
30.1.	Lída Baarová	Kino Moravský Beroun

-nn-

SPORT

KVĚTOSLAV SCHMIDT – „FOTBALISTOU NAVŽDY“

Minulý rok probíhal na Gymnáziu ve Šternberku mezinárodní projekt *Comenius*. Tématem celého projektu byli senioři. Úkolem naší české skupiny bylo připravit zajímavé příběhy starších lidí z našeho okolí. Měli jsme příběh sepsat a zároveň k němu nafotit fotografie. I když můj dědeček ještě není zase tak starý, rozhodla jsem se psát o něm. Dědečkovým koníčkem byl vždycky fotbal a jeho nadšení pro tento sport je až nepochopitelné, proto byl také pod dědečkovou vystavenou fotografií nápis „Fotbalistou navždy“. Výstava všech fotografií se konala ve šternberském klášteře a později i v prostorách gymnázia. I vy si nyní můžete přečíst fotbalový příběh mého dědečka s názvem **Traktorem za vítězství**, příběh, který je zároveň tak trochu historií petrovického fotbalu...

Několikanásobně zlomená noha, vyhozená kolena, zlomená klíční kost, vyvrtnuté kotníky, polámané kůstky v rukou i nohou. Tak takhle to vypadá, když žijete sportem a to můj dědeček rozhodně žije. Padesát let honění se za balónem je toho rozhodně důkazem. Fotbal je pro něj hned po rodině na prvním místě.

Všechno to začalo, když ho jeho dědeček brávil na přátelské zápasy dvou sousedních vesniček v kopané. Malý klouček se do hry naprosto zamiloval a hadrák se stal jeho nejlepším přítelem. S nástupem do školy začal hrát fotbal za žáky v klubu Lokomotiva Domašov nad Bystřicí. Tam dostal své první kopačky. Plátěné boty s gumovou podrážkou byly pro něj tehdy splněným snem. Jako dorostenec přestoupil do sousední Jívové, kde později rok hrával i za muže. V rodné vesničce totiž žádný fotbalový klub dosud neexistoval. To se ale v roce 1976 změnilo.

Spolu s dalšími nadšenci začal budovat fotbalové hřiště, jehož původní tvar nebyl zrovna dokonalý. Jenže na srovnání dva a půl metru výškového rozdílu mezi protějšími okraji hřiště neměli finance. Také stačila malá přeháňka a díky nerovnému terénu byly na celém hřišti kaluže. Hrát se ale muselo! Diváci povzbuzovali fotbalisty pokřikem „Do louže s nimi. Do louže!“

S penězi to v té době nebylo opravdu lehké. Například když se jezdilo na zápasy do sousedních vesnic, neměli žádné autobusy. Zapřáhla se vlečka za traktor, fotbalisté si posedali a jelo se. Finanční situace se později trochu zlepšila, a tak zakoupili

vlečku autobusovou. Stále se ale zapřahovala za traktor. Při zápasech na domácí půdě, sloužila vlečka i jako šatna hostů. Domáci si museli vystačit s verandou domu ležícího u hřiště.

Fotbalisté tedy vyhlásili „akci Z“. Začala se stavět budova šaten a spravovat nevyhovující hřiště. Pomocí bagru se hlína převezla z jednoho konce na druhý a plocha se srovnala. Trvalo to dvě sezóny, po které muselo družstvo hrát zápasy v sousední vesnici – Loděnici.

V té době šel dědeček na vojnu. Dva roky bez fotbalu by ale rozhodně nevydržel, a tak jej hrával i při pobytu v kasárnách. Starší vojáci si všimli jeho zdatnosti s míčem, což mu hodně ulehčilo situaci nováčka. Když ostatní museli na rajóny (úklid), dědeček šel spolu se staršími vojiny hrát fotbal.

Když se vrátil z vojny domů, byly šatny už skoro hotové. Při otevírání nového hřiště se konala obrovská sláva. Pořádal se mezinárodní turnaj! Byla pozvána prvoligová družstva Československé a Polské republiky. Nezvyklým soupeřem bylo polské ženské družstvo. V turnaji se účastnila i Sigma Olomouc, která ženy nedokázala porazit. Zato domácí nad Polkami zvítězili. Ale jak řekl dědeček, dávaly jim holky pořádně zabrat. Byly prý tvrdé jako chlapi. Později se do prvoligového družstva naší republiky dostaly i dvě rodačky z naší vesnice – Jarmila Malecká a později i Věra Smyčková.

Dědovi v té době přišla nabídka přestoupit do šternberského fotbalového klubu, jenže kvůli rodinným financím musel nabídku odmítnout. Cesty na zápasy a tréninky si neměl z čeho hradit. Pokračoval tedy jako hráč rodné vesničky. Mužstvo mělo docela úspěch. Počet výher byl značně vyšší než počet proher. Dokonce získalo i další sponzory. Postupně se stavěly bufety, betonová terasa a dokonce se vedle fotbalového hřiště zřídilo i hřiště tenisové. Fotbal se dostal na úplně jinou úroveň. Ze zápasů se v naší vesnici staly oblíbené kulturní akce. Fandilo se, pilo se (samozřejmě) a po utkání se vždycky i posedělo a popovídalo, nebo se dokonce pořádala diskotéka.

Tehdy už snad nebyla v dědečkově těle jediná kost, kterou by neměl někdy zlomenou. Primář šternberské nemocnice, jehož navštěvoval děda co půl roku, mu pokaždé domlouval, ať už si dá s hraním pokoj. To by ale nebyl dědeček, aby rady doktora vůbec nebral v potaz. Dokonce, i když měl kotník ve škrobovém obvazu, který se dříve používal místo dlahy, zastoupil chybějícího brankáře. Mimo již jmenované úrazy se dědečkovi ještě povedlo prasknout si česku a následkem toho převrátit nohu špičkou dozadu nebo si přelomit obě lýtkové kosti, což byl prý nejhorší úraz, který se mu kdy stal. Zlomený palec byl ale následkem dědova fair-play ducha. Soupeř totiž nehorázně fauloval a dědeček se rozhodl dát mu výchovnou lekci. Nakonec se z toho ale poučili oba.

Ostatní zakládající členové mužstvo už dávno opustili, ale dědeček ještě v šestačtyřiceti letech stále hrál. Doplatil ale na svou soutěživost a velkou smůlu na zranění. Po skončení jednoho zimního tréninku v tělocvičně se s kamarádem hecovali, kdo dá komu gól. Dědeček se do toho jako vždycky moc vžil a na klouzavé halové podlaze mu to podjelo. Naprosto si pochroumal kotník. Tentokrát už nebylo zbylí. S fotbalem musel skončit.

Děda si ale našel jinou možnost jak se fotbalu věnovat. Stal se z něj trenér. Udělal si licenci a začal trénovat domácí družstvo. Po čase zkusil přejít do jiných obcí, ale stejně se vrátil zpět. Domácí fotbal je pro něj prostě srdcovou záležitostí, i když to tak někdy nevypadá. Dědeček je totiž strašný cholerik, a pokud se mu něco nelíbí, dá to hodně hlasitě najevo. Takže po prohraném zápase všichni diváci, kteří sedí na terase blízko oken šatny, litují chudáky hráče, jak na ně děda křičí. Kluci ale vědí, že to dělá z lásky. Taky se jim později sám omlouvá, jak vybuchl. Hráči si jsou vědomi toho, že je má rád a oni mu za všechno, co pro mužstvo dělá, ke každým kulatinám darovali nějakou fotbalovou památku. Ať už všemi podepsanou sošku fotbalového balónu nebo trenérskou tašku.

Myslím si, že dědečkův zápal pro fotbal nezná mezí. Tenhle fanoušek Chelsea a Sigmy Olomouc snad nikdy nepověsí kopačky na hřebík.

-Michaela Kouřilová-

O PRAPŮVODU FOTBALU – MALÝ DÁREK PRO FOTBALOVÉ NADŠENCE

Existence míčových her podobných fotbalu je doložena ve velmi vzdálené minulosti. Zřejmě nejstarší bylo čínské „kudžu“ hrané již ve 2. století př. n. l. Míčové hry se hrály i ve starověkém Řecku a Římě. Právě Římané přinesli kolem roku 50 př. n. l. do Francie míčovou hru jménem *harpastum*, která se hrála s malým koženým míčem v prostoru hřiště, s pravidly podobnými

dnešnímu rugby. Francouzi ji přetvořili ve vlastní hru nazývanou šlechtou *La Soule* a venkovany *La Choule*. Hrávala se o nedělích, o svátcích, během Vánoc, na Nový rok, na Hromnice, před Velikonocemi a během masopustu. Začínala vyhozením míče do vzduchu, kde představoval Slunce (*La Soule* se někdy přesně překládá jako „Slunce“) a končila až po západu slunce. „Hřiště“ mohlo být na délku dvou ulic nebo také na vzdálenost mezi dvěma městy. Cílem hry bylo dostat míč na druhou stranu herního pole a „vstřelit branku“ – cílem mohlo být doslova cokoliv (strom, zeď, potok). Míč byl poměrně těžký, sešitý z kůží, plněný otrubami. V soule mezi sebou často soutěžily celé dvě vesnice se stovkami lidí. Rozeznávaly se dvě varianty této hry. První variantou byla obyčejná soule, tzv. „soule pro nohy“, při níž se míč postrkoval nohama jako při dnešním fotbalu. Při druhé variantě se k postrkávání míče používala jakási „hokejka“, delší či kratší hůl, na konci ohnutá. Hra byla poměrně brutální – kousání, škrábání a kopance byly naprosto běžné. Vzhledem ke své násilné povaze byla hra králem několikrát zakázána, zákaz však nikdy nebyl dodržován...

Hra se jménem *fotbal* se objevila poprvé ve středověké Anglii. Fotbal byla lidová zábava při rodinných oslavách a různých svátcích. Hra se ale od té dnešní v mnohém lišila. Podobu lze hledat v tom, že se hrála s míčem a většinou se hrála nohama. Pravidla ovšem žádná nebyla. Hru lze popsat jako rvačku o míč, při níž bylo dovoleno vše. Zápas obvykle trval 2–3 hodiny minimálně. Většinou se začínalo na nějakém náměstí, na tržišti, nebo před kostelem. Cílem bylo dopravit míč co nejrychleji na nějaké předem vybrané místo. V 16. století se začal fotbal používat na anglických středních školách jako donucovací prostředek ke sportu. Každá škola však měla svoje pravidla a míč se někde přenášel rukama, jidne se kopal. První ucelená pravidla, tzv. Cambridgeská pravidla, byla sepsána až v roce 1848. Důvodem bylo pořádání soutěžních zápasů mezi školami, které se rozvinulo díky obrovskému rozvoji železniční dopravy. Tato pravidla upřednostňovala kopání, bylo však dovoleno také čisté zachycení míče rukama. Dá se říci, že moderní fotbal vznikl 26. října 1863 v londýnské zednářské hospodě Freemasons Tavern. Právě tam se totiž sešli zástupci školních fotbalových klubů, aby založili sdružení The Football Association. Po několika setkáních vytvořila asociace sadu pravidel, z nichž nakonec vypustila pravidla dovolující běh s míčem v ruce a držení a podrážení protivníka s míčem. Kvůli tomu se několik klubů odtrhlo a v roce 1871 založilo Rugby Football Union, čímž vzniklo ragby jako sport odlišný od kopané. Fotbal dnes pravidelně hraje nejméně 240 miliónů lidí ve více než 200 zemích světa.

Zajímavá data ve fotbalové historii

1860 – ve Švýcarsku je založen první fotbalový klub v kontinentální Evropě
1872 – první mezinárodní zápas mezi Anglií a Skotskem, skončil bezbrankovou remízou
1878 – rozhodčí poprvé použil píšťalku
1888 – je zahájena první pravidelná soutěž na světě – Anglická liga, v níž startuje 12 týmů
1908 – fotbal poprvé na Olympijských hrách
1930 – první Mistrovství světa v Montevideu v Uruguayi
1950 – první kopačky s výměnnými kolíky
1970 – v Mexiku byl poprvé použit asi nejznámější typ fotbalového míče nazvaný Telstar, který byl sešitý z 32 kožených dílů – 20 bílých šestiúhelníků a 12 černých pětiúhelníků; navržen byl tak, aby byl dobře viditelný v televizi

-mbh -

JEN TAK

VÁNOČNÍ HRA Z KRONIKY OBCE HRANIČNÉ PETROVICE

V německy psané Petrovické kronice Augusta Fickera je zapsána vánoční hra, která se v Petrovicích hrávala v předchozích stoletích (přesněji od roku 1880) každý rok vždy 24. prosince. Ve hře bylo celkem šest postav – Anděl, Jezulátko, svatý Josef a tři pastýři. *Anděla* hrálo 10–12leté děvče. Dívka musela umět dobře zpívat (většinou vybírali soprán). Na sobě měla bílé šaty zdobené zlatou hvězdou. Vlasy byly rozpuštěné. Na hlavě měla nasazenou

zlatou papírovou korunu a v rukou držela žezlo. Další postavou bylo *Jezulátko* (v němčině Christkind). Název je velice matoucí, protože za tímto jménem se skrývá postava mladé Marie. Pro tuto roli byla vybírána 10–18letá dívka, opět s dobrým hlasem. Na sobě měla bílé šaty a závoj, kterým si zakrývala obličej. *Svatého Josefa* představoval chlapec, který byl převlečen za staršího muže. Převlek se skládal z vousů, kožešinové čepice i kožešinového pláště. V rukou nesl jesličky s panenkou jakožto malým Ježíškem a také dřevěné ústěpky. Kolem Ježíška nesměli chybět ani *pastýři*. Byli celkem tři. Na sobě měli kabát, kapuci a falešné vousy. V rukou držel každý z nich pastýřskou hůl, stejně vysokou jako on sám.

Ve hře účinkovaly petrovické děti (většinou to byly děti z méně privilegovaných rodin), které se sešly pod vedením starších herců a společně se hru naučili. Na Štědrý den pak chodily od domu k domu a hrály hlavně tam, kde byly v domě i děti. Od paní domu za toto představení dostaly malý dárek.

z knihy FICKER, August (1962): *Petersdorf*.

- překlad: Michaela Kouřilová-

CO SE ANDĚLOVI NELÍBILO – MALÁ VÁNOČNÍ POHÁDKA PRO DĚTI

Zatímco Josef s Marií putovali do Betléma, jeden z andělů svolal všechna zvířata, aby mezi nimi vybral ta nejvhodnější, která budou v chlévě pomáhat Svaté rodině. Jako první se samozřejmě hlásil lev: „Jen král je hoden sloužit Králi světa,“ zavrčel. „Já se postavím ke vchodu a každého, kdo by se chtěl k Ježíškovi jen přiblížit, roztrhám!“ „Jsi příliš hrubý,“ odmítl ho anděl. Andělovi se k nohám ihned začala lisat liška. Vychytrale ho s nevinným pohledem přesvědčovala: „Nejvhodnější jsem přece já. Každého rána pro Božího syna ukradnu nejlepší med a mléko. A Marie s Josefem se se mnou také budou mít dobře. Každý den jim přinesu mlaďoučkou slepici.“ „Ty jsi příliš nepoctivá,“ namítl anděl. Po těch slovech před andělem roztáhl svůj nádherný ocas páv. Zamával mu perím duhových barev před očima a prohlásil: „Se mnou se i obyčejná stáj změní v královský palác, který by jim záviděl i Šalomoun!“ „Ty jsi zase moc pyšný,“ mínil anděl.

Zvířata předstupovala před anděla jedno po druhém a vychvalovala své největší přednosti. Marně. Andělovi se nezamlouvalo ani jedno z nich. Ale všiml si osla a vola. Pracovali na poli u vesničana, který bydlel poblíž betlémské stáje. Anděl na ně zavola: „A co můžete nabídnout vy?“ „Nic,“ odpověděl osel a sklopil skromně dlouhé uši. „My jsme se nenaučili ničemu – jenom pokoře a trpělivosti. Všechno ostatní nám přinese jenom rány holí.“ Vůl však nesměle namítl, aniž by vzlédl od země: „Ale čas od času bychom mohli odhánět mouchy dlouhým ocasem.“

Konečně se anděl spokojeně usmál: „Právě vás jsem potřeboval!“

z knihy FERRERO, Bruno (2012): *Vánoční příběhy pro potěchu duše*.

VÁNOČNÍ RECEPTY Z RODINNÝCH KUCHAŘEK

Rybí polévka u Procházků

Na polévce podle tohoto receptu si pochutnává už minimálně 5. generace...

Vařit ve vodě sůl, pepř, bobkový list, česnek, kmín a rybu (hlava – bez záber, jsou hořká a vnitřnosti – bez střev). Na másle usmažit na kostičky nakrájenou zeleninu v poměru 1:1 (mrkev a petržel : celer), zaprášit moukou, připravit středně tmavou jíšku. Zalít rybím vývarem, povařit, přecedit. Do polévky se může nakrájet maso. Podávat s na másle osmaženou houskou.

Medový perník u Nodžáků

Tradiční rodinný recept kamarádky ze Šternberka, který se „zabydlel“ i v Petrovicích.

30 dkg hladké mouky, 20 dkg moučkového cukru, 1 vejce, 2 lžice rumu, 2 lžice medu, 1 lžice mléka, ½ prášku do pečiva, povidla, ořechy, kandované ovoce, rozinky.

Vypracovat těsto a nechat uležet. Pak těsto zpracovat – hodně se lepí, moučit. Rozválet na plech pruh široký cca 20 cm. Potřít povidly a posypat ořechy, ovocem, rozinkami. Okraje přehnout – buď úplně „zabalit“ nebo nechat uprostřed koukat povidla. Péct cca na 180 °C.

Sýrové tyčinky s ořechy u Bábků

Recept přišel s mou babičkou ze statku v jižních Čechách a funguje jako záchrana ve vánoční smršti sladkostí.

20 dkg hladké mouky, 10 dkg tuku (aspoň ½ másla), 10 dkg strouhaného sýra, 1 vejce, lžička sladké papriky, sůl, trocha vody. 1 vejce na potření. Na posypání jemně nasekané vlašské ořechy, kmín, uzený sýr.

Vypracovat hladké těsto. Rozválet placku 2–3 mm silnou, rádýlkem nakrájet pásy široké kolem 1,5 cm. Potřít vejcem, posypat kmínem, ořechy, sýrem. Naskládat na plech s pečicím papírem. Péct v hodně vyhřáté troubě, hlídat, jde to rychle!

ASTRONOMICKÉ ZAJÍMAVOSTI OBDOBÍ ADVENTU A VÁNOC

Pokud někdo s vás viděl nedávno padat hvězdu, pak jste pozorovali meteor z meteorického roje Geminidy. Aktivita roje byla patrná od 7. do 17. prosince. Nejvíce byly Geminidy aktivní 14. prosince, kdy bylo pozorováno až 120 meteorů za hodinu.

Zimní slunovrat je pro člověka nejdelší noc a nejkratší den v roce. Astronomicky je to okamžik, kdy Slunce vstoupí do znamení Kozoroha. Letos tento okamžik nastane 22. prosince v 05:48.

Poslední úplněk letošního roku bude v noci z 24. na 25. prosince, což je velká vzácnost. Děje se tak po osmatřiceti letech a na další si počkáme až do Božího hodů vánočního v roce 2034. Úplněk, někdy nazývaný „ledový“, má být mimořádně silný.

-mbh- -dp-

UŽITEČNÉ INFORMACE PRO VÁS

BOHOSLUŽBY O VÁNOCÍCH

24.12. Štědrý den	22:00	Jívová
25.12. Hod Boží vánoční	10:00	Hraničné Petrovice
26.12. svátek sv. Štěpána	8:00	Domašov u Šternberka
	9:30	Domašov nad Bystřicí
1.1. Nový rok sv. Matky Boží P. Marie	10:00	Jívová
	11:30	Horní Loděnice

POZNAČTE SI V KALENDÁŘI...

Setkání se seniory – 23. ledna 2016; Maškarní dětský karneval – 20. února 2016

Příští číslo Petrovického zpravodaje vyjde 25. 1. 2016. Uzávěrka příspěvků je ve středu 20. 1. 2016. Příspěvky dodané po tomto termínu nemusí být v uvedeném čísle zveřejněny.

Použité zkratky jmen autorů příspěvků:

-mbh- Magda Bábková Hrochová, -ks- Květoslav Schmidt, -dp- Dana Procházková, -nn- Nikol Nodžáková

PETROVICKÝ ZPRAVODAJ 12/2015

Periodický tisk územního samosprávného celku Obce Hraničné Petrovice, vychází 1x za měsíc
vydává Obec Hraničné Petrovice

redakce: Magda Bábková Hrochová, Květoslav Schmidt, Nikol Nodžáková
adresa vydavatele Hraničné Petrovice čp. 75, PSČ 78501, IČ: 00601144
evid. číslo MK ČR E 21936

redakce – e-mail petrovicky.zpravodaj@centrum.cz, tel.732656129
toto číslo vychází 21. 12. 2015